

nestekarl, saaledes som Tilfældet var i det omhandlede Forhold, faaer ikke saa let en Sag afgjort, som det er let at sige, at han kan faae den afgjort, saa at jeg, som sagt, ikke kan finde, at den omtalte Udvei under nærværende Sag har noget stort at betyde.

Hvad det Spørgsmaal angaaer, om Domainedirektoratet eller de underordnede Jagt- autoriteter have anlagt de paagældende Sager, indrømmer jeg, at der maaskee kan være nogen Forskjel derpaa, men jeg har altid troet, at Jagtbetjentene stode under Domainedirektoratets Control, og jeg har aldrig troet, at de, uden at have adspurgt Domaine-Bestyreren, kunne anlægge den Slags Sager (So! So!). Ja, nu hører jeg det, og tvivler ikke derom; men jeg maa tilstaae, at jeg troede, det var en Myndighed, som Domainebestyreren ikke lagde i sine Jagtbetjentes Hænder.

Hvorvidt en Bevilling er en Raadesact eller ikke, skal jeg ikke vidtløftig yttre mig om. Jeg formener, at enhver Bevilling er en Raadesact; thi naar man skal have en Bevilling og søger derom, kan den negtes, og det er en Raade, naar man erholder den. Det kan vel være, at man opstiller visse Regler, ifølge hvilke man meddeler en Bevilling, og opstiller visse Tilfælde, paa Grund af hvilke man negter den; men en Raadesact er og bliver det altid, naar en Bevilling meddeles.

Den høitagede Indenrigsminister besvarede kun det ene af de Spørgsmaal, som jeg tillod mig at gjøre ham, om han nemlig antog det for rimeligt, at Justitsministeren vilde tillade, at en saadan Sag indankedes for Højesteret; men jeg søiede dertil et andet Spørgsmaal, om han nemlig ansaae det for sandsynligt, at vedkommende Tiltalte vilde kunne erholde fri Proces til at føre en saadan Sag; det besvarede den høitagede Indenrigsminister ikke, og jeg skulde dog meget ønske, at han vilde yttre sig desangaaende.

Indenrigsministeren: Paa Sagens nærværende Standpunkt kan jeg ikke yttre mig derom; thi Spørgsmaalet om fri Proces berører efter Lovgivningen paa Vedkommendes Formues Forsatning; men derom er, saavidt jeg veed, Intet oplyst i Sagen.

J. M. Hansen: Efter de Erklæringer, som jeg saaledes har faaet, skal jeg tillade mig at tage Lovforslaget tilbage.

Formanden: Jeg skal da tillade mig at spørge, om Nogen optager Lovforslaget. (Op- hold.) Det er saaledes bortfaldet.

Da Finanzministeren ikke var tilstede, gif man, med Forbigaaelse af det 2det Nummer paa Dagsordenen, over til det 3die Nummer: 2den Behandling af Udkast til Lov om Pension for Major à la suite, forhenværende constitueret Stutmester og Avlsbestyrer ved Frederiksborg Stutterie, Jens Brochner Hornemann. (Lovforslaget findes i Anhanget Nr. 10, Sp. 68 og 1ste Behandling i Tidendens Nr. 18, Sp. 261 ff.)

Foruden det af Udvalget stillede og i Slutningen af Betænkningen opførte Ændringsforslag (see Anhang B) var intet andet Ændringsforslag fremkommet.

Ordføreren (Steenstrup): Da der, som det ærede Thing vil bemærke, ikke er stillet noget Ændringsforslag til den Indstilling til Thinget, som Udvalget har fremsat i Betænkningen, skal jeg kun tillade mig i meget faa Ord at gjøre en Tilfoining til det, som Udvalget har udtalt ved Betænkningens Afgivelse. Udvalget er kommet til det Resultat at indstille, at Loven maatte indeholde, at den omspurgte Embedsmand for sin 20aarige Constitution som Stutmester maatte tillægges Ret til Pension af Statskassen, og Udvalget har i Motiveringens tilladt sig at vise, hvorfor det er kommet til dette Resultat. Udvalget har derimod ikke i sin Indstilling udførlig omhandlet den anden Stilling, ifølge hvilken den paagældende Embedsmand af den meget ærede Indenrigsminister i Lovforslaget og dets Motiver var indstillet til Pension, nemlig som constitueret Avlsbestyrer ved Frederiksborgs Stutterie, idet det nemlig har antaget, at den paagældende Embedsmands Stilling, saaledes som denne maa blive, hvis Thinget gaaer ind paa det nu foreliggende Lovudkast, og dette finder de øvrige behørigke Stadsfæstelser, heller ikke burde blive bedre, end om han virkelig havde været kongelig udnævnt Stutmester. Havde Pension efter Pensionsloven i en saadan